

Med det samme, jeg er ved Forholdene ved Mariager Fjord, ønsker jeg overfor den højtærede Forsvarsminister at henstille, om ikke et Andragende fra det fælles Havneudvalg i Hobro og Mariager om Anbringelse af visse Ledefyr ude ved Als Odde kunde blive Genstand for en velvillig Overvejelse i Ministeriet med det Resultat, som jeg mener, at disse Byer har Ret til at forvente. Naar de selv vil paatage sig en Del af Udgifterne, maa de kunne forvente et Tilskud fra Staten.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om en Sag, der ikke direkte vedrører Finansloven. Der blev i den ekstraordinære Samling vedtaget forskellige Love for at hjælpe de Hustruer og Børn, der bliver siddende tilbage i Hjemmet, naar Manden er indkaldt til Sikringsstyrken. Vi var herinde besjælede af det mest levende Ønske om, at den Fællesfølelse, der gav sig Udslag ved disse Loves Vedtagelse, ogsaa maatte virke ved deres Gennemførelse. Men det er ingenlunde blevet Tilfældet overalt. Man kan ganske vist i Almindelighed sige, at i Købstæderne har man taget overordentlig humant paa Sagen fra Hjælpekassernes Side. I de Byer, som jeg har Kendskab til, har man fra alle Partiers Side været enig om at behandle de indkaldtes Hustruer og Børn saa humant, som det har været Regjeringens og Lovgivningsmagtens Hensigt, men ude i Landkommunerne har det — jeg ved ikke, om jeg tør sige gennemgaaende, men i alt Fald paa adskillige Steder — i høj Grad skortet paa Velvillie. Man har ikke der haft noget af den Fællesfølelse, der gav sig Udslag herinde. Der er i Bladene fremkommet mange Klager over den Maade, hvorpaa Hjælpekassernes Bestyrelser er optraadt. Jeg skal ikke komme ind paa disse Klager i Bladene, men kun fremdrage et Par Eksempler, som jeg har faaet nøjere Kendskab til, og som jeg synes er af en ret kedelig Beskaffenhed for de paagældende Hjælpekassers Bestyrelser.

I et midtjyds Sogn ved Herning har man præsteret det, at man har budt en indkaldt Hustru, der var frugtsommelig, 15 Kr. for samtlige 3 Maaneder fra Begyndelsen af August til November. Kunde hun ikke leve af det, kunde hun tage ud

og tjene, blev der sagt. Hun maatte virkelig i sin frugtsommelige Tilstand gøre dette og befinder sig for Øjeblikket i Tjenesteforhold. Jeg finder dette i højeste Grad inhumant. Det er i alt Fald i absolut Modstrid med de Følelser, der raadede her ved Lovens Vedtagelse. Jeg skal nævne et andet Tilfælde i endnu mere bestemt Form. Jeg har selv undersøgt det. I Brøndum-Hvidbjerg Kommune i Salling, der i Forbigaaende sagt er en meget velhavende Kommune, hvor man oven i Købet ikke er overbebyrdet med indkaldtes Hustruer, har man præsteret det, at man har budt en saadan Hustru med 4 Børn, som ikke havde andet end Understøttelsen at leve af, 1 Kr. om Dagen. En anden, der ganske vist ingen Børn havde, men derimod hang ved et lille Hus, hvor der kunde holdes en Ko, bød man 50 Øre daglig, og der tilføjedes, at hun jo kunde tage ud at tjene. En tredje Hustru, der er gift med en Haandværker og havde smaa Børn, tilstod man 75 Øre daglig. Denne velhavende Kommune i en af de mest konservative Egne i Salling, har virkelig kunnet stramme sig op til at yde 2 Kr. 25 Øre daglig til 3 indkaldtes Hustruer. Naar man ved, at Kommunen kun skal betale en Trediedel deraf, altsaa 75 Øre, kan man ikke paastaa, at der har været meget Hjertelag hos denne Hjælpekassebestyrelse, saa lidt som der har været Flothed i dens Administration.

Jeg finder, at det omtalte Forhold er i højeste Grad inhumant fra Hjælpekassebestyrelsens Side, og et Par af disse Soldaterhustruer tog da ogsaa ind til Skive og klagede deres Nød for mig. Jeg rejste ud for at tale med Medlemmerne af Hjælpekassens Bestyrelse, og jeg synes selv, at jeg gjorde det paa en baade rolig og overbevisende Maade, og da jeg fremdrog Sagen i det Blad, jeg redigerer, nævnede jeg hverken, hvilken Kommune jeg sigtede til, eller de enkelte Personer i den omtalte Hjælpekassebestyrelse. Alligevel var Resultatet ikke, at Hjælpekassebestyrelsen gik i sig selv og erkendte, at der var Grund til at handle anderledes, end den alt havde gjort, nej, man sagde til Konerne bagefter: Naa, saa I tror, det kan nytte jer noget at løbe ud til Redaktør Hansen i Skive og beklage jer,